

Хелън Бъкли, Малкото момче

Едно малко момче тръгнало на училище.

Една сутрин учителката каза:

-„Днес ще рисуваме!“

-„Добре!“ помислило си малкото момче.

То харесвало да рисува всякакви неща: лъвове и тигри, пиленца и крави, влакчета и лодки.

Извадило своята кутия с моливи и започнало да рисува.

Но учителката каза, „Чакайте!“ „Не започвайте още!“

И зачакала, докато всички вперили поглед в нея.

-„Сега,“ каза учителката, „ще рисуваме цветя.“

-„Добре!“ -помислило си малкото момче,

То много обичало да рисува красиви цветя със своите розови, оранжеви и сини моливи.

Но учителката каза, „Чакайте! Аз ще ви покажа как.“

И нарисувала червено цвете със зелено стъбло.

-„Ето така,“ каза учителката, „Сега може да започвате.“

Малкото момче погледнало цветето, нарисувано от учителката. След това погледнало своето цвете.

То харесвало своето цвете повече от това на учителката. Но си замълчало, обърнало листа наопаки и нарисувало едно цвете като показаното от нея. То било червено със зелено стъбло.

На другия ден учителката каза:

- „Днес ще работим с глина.“

-„Добре!“ помислило си малкото момче;

То харесвало глината. Можело да прави всякакви неща от глина: змии и снежни човеци, слонове и мишки, коли и камиони. И започнало да мачка и оформя глината.

Но учителката каза, „Чакайте!“ „Не започвайте все още!“

И изчакала, докато всички я погледнали с готовност.

-„Сега,“ каза учителката, „ще направим чиния.“

-„Добре!“ - помислило си малкото момче,

То харесвало да прави чинии.

И започнало да прави някакви свои чинийки с всякакви форми и големина. Но учителката каза:

„Чакайте! Аз ще Ви покажа КАК.“

И показала на всички как да направят дълбока чиния.

-„Ето ТАКА,“ каза учителката, „сега можете да започвате.“

Малкото момче погледнало чинията, направена от учителката, после своите чинии. Харесвало своите повече от тази на учителката. Но не казало нищо. То просто смачкало своите чинии на една голяма обща глинена топка и от нея оформило чиния като тази на учителката. Това била една дълбока чиния.

И съвсем скоро малкото момче се научило да чака и да гледа

и да прави нещата точно както учителката. И съвсем скоро то вече не правило свои собствени неща.

Тогава се случило така, че малкото момче и семейството му се преместили да живеят в нова къща, в друг град.

И момчето започнало ново училище.

Новата учителка каза:

-„Днес ще рисуваме.“

-„Добре!“ помислило си момчето.

И зачакало учителката да му каже какво точно да прави.

Но новата учителка не казала нищо. Тя просто се разхождала из стаята. Когато стигнала до малкото момче, тя го попитала, „Не искаш ли да рисуваш?“

-„Искам,“ казало малкото момче. „Какво ще рисуваме?“

-„Не знам, докато не го нарисувате,“ каза учителката.

-„А КАК ТРЯБВА ДА ГО НАРИСУВАМ?“ попитало малкото момче.

-„Както ти искаш,“ каза учителката.

-„В каквито искам цветове?“ - попитало малкото момче.

-„В каквито искаш!“ отвърнала учителката.

И то започнало да рисува **ЧЕРВЕНО ЦВЕТЕ СЪС ЗЕЛЕНО СТЬБЛО**

Последвайте [Сладки думи](#) за още вълнуващи истории.